

מסורת הש"ס

א) חולן פני קדושים מ. ומסע ג.
ב) חולן פני א. חולן ב.
ג) חולן פני א. חולן ב.
ד) חולן פני א. חולן ב.
ה) חולן פני א. חולן ב.
ו) חולן פני א. חולן ב.
ז) חולן פני א. חולן ב.
ח) חולן פני א. חולן ב.
ט) חולן פני א. חולן ב.
י) חולן פני א. חולן ב.

הנהרות הב"ח

א) גבי אלה קן אם עד:
ב) גבי נשמה וכל שיה
ג) שילת הרואה היה: א) שני מי
ד) שני מי ידו פסק: ו) שם
ה) שם שפמבשת ליל ומבט
ו) שם שפמבשת ליל ומבט
ז) שם שפמבשת ליל ומבט
ח) שם שפמבשת ליל ומבט
ט) שם שפמבשת ליל ומבט
י) שם שפמבשת ליל ומבט

רבינו ערוסה

בבא: עגלה ערופה אימתי
הארתה בבא: רב הוננא אבר
מריש: שעתה יירדה לחל
אית: השתחם פרת הטאת כר ר
שפען פורט משום אורו ואת
בב. דר' שמעון סבר שחיטה
שינה ראיה לאימה לא שמה
דאיתיה פרייה ורבנן סברי שמה
שחיטה חייב ששים אורו ואת
בב: אלא אי אמרת לאחר עריפה.
אמאי אית בבא תנא קדים: אמאי
ספר ר' שמעון. כי שחיטת קודם
עריפה את שחיטה ראויה היא
דאיתיה אית אסורה בבא: וכי
שחיטת סבר ר' שמעון עגלה
בחיטה שרה. דשחיטת עגלה
במקום עריפה היא דשחיטתה
ואתרה בבא: כפי ירמיה:
דאיתיה הכשר בבירה ר' אריה:
רבה: רבה דנפק. ר' הוננא:
אמר לבת רבי: אמאי לית דר'
שענין. סבר עגלה בבא שחיטה
שחיטה ושחיטתה היא אסורה
עריפה ליה היא שחיטה
ראויה: ור' הוננא סבר. כי שחיטה
שחיטת סבר. אלא לוי ש"ם
שחיטת סבר בבא: ובכ"ז פליגי
דראמנא: אמר רבא מנא אמנא
לה. לראור עריפה אסור בבא:
מרתן עגלה ר' אלא אם עד
שלא עריפה נמצא ההורג צטא
ותרעה עגלה ותי אסורה מחיים
אסורה משעת יירדה אמאי מצא
בב. ותי אם עד שלא נרית
לעריפה ליתרם אם קודם יירדה
לחל אתן שנרית לעריפה
נמצא ההורג צטא וותרעה עגלה.
הא אסורה שרית שחיטה
לעריפה אתי אסורה: ואי
ס"ד מחיים אסורה וכי אמר
כירה ספיקה הא עדיין כשנמצא
ההורג עדיין לא כירפ דאיתיה אל
עריפה אמאי חקב. אמר לך רב
הוננא תנא ואת אמר דאמרי
מכשיר עגלה ר' אריה: אמר
מכשיר ומכשיר פנימי. היינו אשם
צמורט ומכשירי לכול קבוצה

גבול שמעתי. מאימתי נאכרת: ר' שמעון פוטר. מאלות ואת זנו:
מחיים שאינה ראויה. נאכלה כגון הא דלסקיה נאכלה דהא
מחיים נאכרו כולן: אמאי פוטר ר"ש שחיטה הראויה. נאכלה היא:
וכי סימא קסבר ר"ש עגלה שחיטה כשרה. לכפרתה והויה לה שחיטה
שאינה ראויה נאכלה: א) עין ומשמע
דשחיטה במקום עריפה קיימא:
וי כשכר כפרה. כפרה אדומה:
אינה קן. י"ם נאכס"ו תלוי דנחא לא
פליגי כגון אם עד שלא נעריפה תלך
ומתרה נעדר: הא איסורא מחיים.
שכירה לנחא איתן: עד שלא נראים
לעריפה: לנחא ירדה לחל איתן:
משנעריפה קפדו במקומה. נעריפה און
לא נעריפה לא: פנאי היא. אי אסורה
מחיים אי לא תנחא דני רבי ישמעאל
סבר מחיים אסורה: מכשיר כפניס.
אשם מזורע: מכפר. א) חטאות
ואשמות: מכשיר בחון. כפרי מזורע:
עריפה: מה מכשיר אשם מזורע
עשה זו מכשיר. אשם מזורע כמכפר
כשאר חטאות ואשמות: אף מכשיר
ומכפר אשם בחון עשה זו מכשיר.
כפרי מזורע אסורה צניניה מחיים
כמכפר כשעיר דלסקיה ועגלה ערופה.
אלמא אסורה ליה דעגלה ערופה
מחיים אסורה דמי הכי דגמר מכשיר
ממכר וכו' יליף מכפר ממכפר עגלה
משעיר ודלוי אסורה אסורה כשאר
קדשים. והכי מפרש צממסת קדושין
בשילתי האשם מנדקס (דף טז):

מתני' עד ספקים א) לניס הספק.
ואתנן ימות השנה הוא דליתא למימס
צסקפ שמה חטא א) זו שז עון או
לאו אלז השנה ליתא למימס דהא
כיפרי יום הכפורים: גב' ל' ג' עניו.
מן היקודם עד שיוודע לו: דלמא
אשם עניו. מדקיל כולי האי דלמי
על הספק איכא למימר נמי דלמי
בעולה ושלמים דלמא חזובה כגון
עולת ראיה ושלמי חגיגה וזמנו
ננדבה אשם תלוי נמי חמי חזובה
וצנדבה: ג' ג' מ' מ' ע' ע' דרכי
אליעזר אי ספקא דעקב חזבה נ'ו'. מלי
עמנו דרכי אליעזר דלמא אשם תלוי
נא ננדבה אי לייעו עמנו אל ס'
חזבה הוא נא אשם כן כי ממידע ליה
ודאי אלמא מייתי טמאת והלא כבר
לא ידי חזובה אלף ודאי נדבה הוא
דקורבן בעולה ושלמים. כהני:

המביא אשם פרק שישי כריתות

בה.

אמאי פטר ר"ש שחיטה ראויה היא. הקשה הר"ר משה ילין לשיני
דשנת אמה ואח"כ ערפה (ט) עריפתה זו היא שחיטתה
כדלמא א) שפק שני שעירי (יומא פ' טז.) דליתיהו לזקן זו היא
שחיטתו ויש לומר דמכל מקום לא היה לו לתנא יג לקרות וחסטה
דהאס און צנרייתא וזמנא וזמנא רק צני

א"ר ינאי גבול שמעתי בה ושכחתי ונסבין
חברייא למימר "ירידתה לנחל איתן אסורתה
אמר רב המנונא מנא אמנא לה (ד) דתנן
השוחט פרת חטאת ושור הנסקל ועגלה ערופה
ר"ש פוטר וחכמים ימחיבין בשלמא לדידי
דאמינא מחיים בהא פליגי ר"ש ורבנן דר"ש
סבר שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה
ורבנן אמרי שחיטה שאינה ראויה שמה
שחיטה אלא אי אמרת לאחר עריפה אמאי
פטר ר"ש (ט) שחיטה ראויה היא וכי תימא סבר
ר"ש עגלה שחיטה כשרה (ו) והתנא כשר
בפרה פולג בעגלה (ז) ערופה פסול בפרה כשר
בעגלה ערופה פרה בשחיטה כשרה בעריפה
פסולה עגלה בעריפה כשרה בשחיטה פסולה
אישיק לבתר דנפק אמר מאי טעמא לא
אמינא ליה דר"ש סבר עגלה בשחיטה כשרה
ורב המנונא אמר לך לא נשתמיט תנא
דנשמעינן עגלה בשחיטה כשרה דתימא ר"ש
היא אמר רבא מנא אמנא לה מדרתנן (ז) עגלה
ערופה אינה כן (ח) יעד שלא נעריפה תצא
ותרעה בעדר ואי אמרת מחיים אמאי תצא
ותרעה בעדר הא איתסרא לה מחיים תני עד
שלא נראית לעריפה אימא סיפא משנעריפה
תקבר במקומה תני משנראית לעריפה אם
כן אימא סיפא שעל הפסק באה מתחלה
כיפרה ספיקה והלכה לה ואי מחיים עדיין
לא כיפרה (ט) ספיקתה תנאי היא (ט) דתנאי
נאמר מכשיר ומכפר בפניס ונאמר מכשיר
ומכפר בחון מה מכשיר ומכפר האמור בפניס
עשה בו מכשיר כמכפר אף מכשיר (י) [ומכפר]
האמור בחון עשה מכשיר כמכפר:
מתני' ר"א אומר מתנדב אדם אשם תלוי
בכל יום ובכל (א) עת שירצה הוא היה נקרא
אשם חסידים אמרו עליו על כבא בן בוטא
שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר
יום הכיפורים יום אחד אמר "המעון הזה אילו
היה מניחין לי הייתי מביא אלא אומרם לי
המתין עד שתבנה (ב) [לבת] הספק ירוכ"ב אין
מביא אשם תלוי אלא על (ג) שזודנו כרת ושגגתו
חטאת (ד) חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר

עליהן יום הכיפורים חייבין להביא אשם תלוי
עבירה ביה"ב אפילו עם חשיכה פטור שכל היום מכפר האשה שיש עליה חטאת העוף ספק ועבר עליה ירוכ"ב
חיובת להביא אשם תלוי יום הכיפורים מפני (י) שהיא (י) מכשרת לאכול בנזחים חטאת העוף הבאה על הספק אם
משגמלקה נודע (א) חקבר: גב' מ"ט דר' אליעזר אי ס"ד חובה היא (ב) מתיידע ליה אמאי מייתי חטאת אלא ש"מ
ברבה היא ורבנן עולה ושלמים עול דאתו בנדר ונדבה אבל חטאת ואשם חובה ונחה ואשם תלוי היינו טעמא
דמייתי מקמי דמתיידע ליה לחגון עלוי דהתורה חסה על גופן של ישראל א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אישי דילמא
אשם תלוי בעולה ושלמים (ג) מה עולה ושלמים דאתו בחובה (ד) ואשם בנדבה אשם תלוי נמי דאתי בחובה אתי נמי
בנדבה א"ל עולה ושלמים עיקר בנדבה חובה חובה (ה) תני רבי (ו) חייא קמיה דרבא
אשם

כשר: ו) ומכפר האמור: א) על דבר שחוטתו כשפירושו כשפירושו כשפירושו כשפירושו
כו'. [חטאת העוף קן] א) שפק שני שעירי (יומא פ' טז.) דליתיהו לזקן זו היא שחיטתה
כדלמא א) שפק שני שעירי (יומא פ' טז.) דליתיהו לזקן זו היא שחיטתה
שחיטתו ויש לומר דמכל מקום לא היה לו לתנא יג לקרות וחסטה
דהאס און צנרייתא וזמנא וזמנא רק צני

א) שפמבשת ליל ומבט
ב) שפמבשת ליל ומבט
ג) שפמבשת ליל ומבט
ד) שפמבשת ליל ומבט
ה) שפמבשת ליל ומבט
ו) שפמבשת ליל ומבט
ז) שפמבשת ליל ומבט
ח) שפמבשת ליל ומבט
ט) שפמבשת ליל ומבט
י) שפמבשת ליל ומבט

עין משפט

א) חולן פני קדושים מ. ומסע ג.
ב) חולן פני א. חולן ב.
ג) חולן פני א. חולן ב.
ד) חולן פני א. חולן ב.
ה) חולן פני א. חולן ב.
ו) חולן פני א. חולן ב.
ז) חולן פני א. חולן ב.
ח) חולן פני א. חולן ב.
ט) חולן פני א. חולן ב.
י) חולן פני א. חולן ב.

מוסף רש"י

ונסבין חכמייהו דרבינו
המנונא דהא איתן אסורתה
אמר רב המנונא מנא אמנא לה (ד) דתנן
השוחט פרת חטאת ושור הנסקל ועגלה ערופה
ר"ש פוטר וחכמים ימחיבין בשלמא לדידי
דאמינא מחיים בהא פליגי ר"ש ורבנן דר"ש
סבר שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה
ורבנן אמרי שחיטה שאינה ראויה שמה
שחיטה אלא אי אמרת לאחר עריפה אמאי
פטר ר"ש (ט) שחיטה ראויה היא וכי תימא סבר
ר"ש עגלה שחיטה כשרה (ו) והתנא כשר
בפרה פולג בעגלה (ז) ערופה פסול בפרה כשר
בעגלה ערופה פרה בשחיטה כשרה בעריפה
פסולה עגלה בעריפה כשרה בשחיטה פסולה
אישיק לבתר דנפק אמר מאי טעמא לא
אמינא ליה דר"ש סבר עגלה בשחיטה כשרה
ורב המנונא אמר לך לא נשתמיט תנא
דנשמעינן עגלה בשחיטה כשרה דתימא ר"ש
היא אמר רבא מנא אמנא לה מדרתנן (ז) עגלה
ערופה אינה כן (ח) יעד שלא נעריפה תצא
ותרעה בעדר ואי אמרת מחיים אמאי תצא
ותרעה בעדר הא איתסרא לה מחיים תני עד
שלא נראית לעריפה אימא סיפא משנעריפה
תקבר במקומה תני משנראית לעריפה אם
כן אימא סיפא שעל הפסק באה מתחלה
כיפרה ספיקה והלכה לה ואי מחיים עדיין
לא כיפרה (ט) ספיקתה תנאי היא (ט) דתנאי
נאמר מכשיר ומכפר בפניס ונאמר מכשיר
ומכפר בחון מה מכשיר ומכפר האמור בפניס
עשה בו מכשיר כמכפר אף מכשיר (י) [ומכפר]
האמור בחון עשה מכשיר כמכפר:
מתני' ר"א אומר מתנדב אדם אשם תלוי
בכל יום ובכל (א) עת שירצה הוא היה נקרא
אשם חסידים אמרו עליו על כבא בן בוטא
שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר
יום הכיפורים יום אחד אמר "המעון הזה אילו
היה מניחין לי הייתי מביא אלא אומרם לי
המתין עד שתבנה (ב) [לבת] הספק ירוכ"ב אין
מביא אשם תלוי אלא על (ג) שזודנו כרת ושגגתו
חטאת (ד) חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר

שיטת מקובצת

א) חולן פני קדושים מ. ומסע ג.
ב) חולן פני א. חולן ב.
ג) חולן פני א. חולן ב.
ד) חולן פני א. חולן ב.
ה) חולן פני א. חולן ב.
ו) חולן פני א. חולן ב.
ז) חולן פני א. חולן ב.
ח) חולן פני א. חולן ב.
ט) חולן פני א. חולן ב.
י) חולן פני א. חולן ב.